

Grund- og nærhedsnotat

25. juni 2018
F5/CHRNI

Kommissionens forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram (ERSP)

KOM (2018) 391

1. Resumé

Kommissionen fremlagde 31. maj 2018 et forslag om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram (ERSP).

Forslaget skal ses i sammenhæng med de igangværende drøftelser af videreudviklingen af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU)¹ og Kommissionens forslag fra maj 2018 til EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.

Med forslaget lægger Kommissionen op til at oprette tre instrumenter mhp. fremme af reformer i EU-landene: i) Et reformleveringsinstrument ('Reform Delivery Tool', RDT) for alle EU-lande. ii) Et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI) for alle EU-lande. iii) En konvergensfacilitet med målrettet støtte til reformgennemførelse i EU-lande udenfor euroområdet ('Convergence Facility', CF), som har gjort tiltag mhp. at indføre euroen som valuta.

Støtten er efterspørgselsdrevet og baseret på frivillighed. Det vil således kun være EU-lande, der anmoder om assistance, der vil modtage støtte fra programmet.

Reformstøtteprogrammet vil træde i kraft fra 2021 og foreslås finansieret over EU-budgettet under budgetkategori 2: Samhørighed og værdier. Den samlede finansieringsramme for gennemførelsen af reformstøtteprogrammet udgør i perioden fra 2021 til 2027 25 mia. euro i løbende priser (22 mia. euro i 2018-priser). Regeringen lægger vægt på, at drøftelserne om reformstøtteprogrammet ikke foregriber forhandlingerne om den kommende finansielle ramme, idet regeringens hovedprioritet for MFF-forhandlingerne er at realisere et samlet udgiftsniveau svarende til 1,00 pct. af EU27's BNI.

Regeringen ser generelt positivt på initiativer mhp. at styrke reformindsatsen i EU.

2. Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2018)391 af 31. maj 2018 fremlagt forslag til "Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk reformstøtteprogram" (ERSP). Med forslaget oprettes instrumenter for teknisk og finan-

¹ Herunder Kommissionens ØMU-pakke (6. december 2017), Kommissionsformandens "state of the Union"-tale til Europa-Parlamentet (13. september 2017), Kommissionens refleksionspapir om ØMU'ens videreudvikling (31. maj 2017) og ØMU-rapport fra Kommissionens m.fl. (juni 2015).

siel støtte til EU-lande ifm. gennemførelse af reformer. Det er oversendt til Rådet i dansk sprogversion 1. juni 2018.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de igangværende drøftelser af videreudviklingen af den Økonomiske og Monetære Union (ØMU)² og Kommissionens forslag fra maj 2018 til EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 175, stk. 3. Ifølge denne artikel kan Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure vedtage særlige tiltag mhp. at styrke samhørighed *ud over* strukturfondene, hvis der vurderes at være behov for yderligere at styrke samhørighed, og dette ikke kan gøres inden for rammerne af andre EU-politikker. Forslaget er endvidere fremsat med hjemmel i TEUF artikel 197, stk. 2. Ifølge denne artikel kan Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsmæssige procedure vedtage særlige tiltag mhp. at forbedre EU-landenes administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten, bl.a. ved at fremme udveksling af oplysninger og støtte uddannelsesprogrammer.

3. Formål og indhold

Formålet med ERSP er at styrke gennemførelse af strukturreformer, der fremmer økonomisk og social konvergens mellem EU-landene både indenfor og udenfor eurosamarbejdet samt at styrke robustheden af EU's økonomier. Gennemførelse af strukturreformer er nødvendigt for en velfungerende ØMU og for at øge samhørighed, styrke produktiviteten, skabe job, fremme investeringer og sikre holdbar vækst.

Forslaget begrundes med, at gennemførelsen af nationale reformer har været utilfredsstillende og varierer EU-landene imellem, hvilket hæmmer konvergens og gør økonomierne i EU-landene og EU som helhed mindre robuste og tilpæningsdygtige.

Kommissionen peger på to faktorer, der kan være med til at forklare manglende reformimplementering:

- i) Lav administrativ og forvaltningsmæssig kapacitet hos de nationale myndigheder, der er ansvarlige for reformgennemførelsen.
- ii) Fordelene ved strukturreformer viser sig nogle gange først på længere sigt, mens eventuelle økonomiske og sociale omkostninger viser sig på kort sigt. Regeringer, der lancerer reformer, kan derfor undertiden have svært ved at gennemføre dem, eller vælge helt at droppe dem igen.

² Herunder Kommissionens ØMU-pakke (6. december 2017), Kommissionsformandens "state of the Union"-tale til Europa-Parlamentet (13. september 2017), Kommissionens refleksionspapir om ØMU'ens videreudvikling (31. maj 2017) og ØMU-rapport fra Kommissionens m.fl. (juni 2015).

Kommissionen ser derfor et potentiale i, at der ved reformgennemførelse er finansielle incitamenter, der kan afbøde eventuelle økonomiske og sociale konsekvenser ved den pågældende reform, samt tilbyde teknisk rådgivning til nationale myndigheder, der har behov for og ønsker at styrke administrative og forvaltningsmæssige kapaciteter ift. reformgennemførelse.

Kommissionen argumenterer endvidere med, at reformgennemførelsen i ikke-eurolande, der ønsker euromedlemskab, også bør have særlig opmærksomhed, da reformgennemførelsen i disse lande kan fremme de respektive landes optagelse i euroen og have positiv effekt på euroområdet som helhed.

Kommissionens foreslår pba. af disse iagttagelser, at der oprettes et nyt reformstøtteprogram, der omfatter tre særskilte, komplementære instrumenter:

- i) Et reformleveringsinstrument ('Reform Delivery Tool', RDT) for alle EU-lande i form af finansiel støtte til reformgennemførelse.
- ii) Et instrument til teknisk støtte til reformgennemførelse ('Technical Support Instrument', TSI) for alle EU-lande.
- iii) En konvergensfacilitet ('Convergence Facility', CF) med målrettet støtte til reformgennemførelse i EU-lande udenfor euroområdet, som har taget tiltag mhp. at indføre euroen som valuta.

Støtten er efterspørgselsdrevet og baseret på frivillighed. Det er således kun EU-lande, der anmoder om assistance, der vil modtage støtte fra programmet.

Reformstøtteprogrammet vil træde i kraft fra 2021 og foreslås finansieret over EU-budgettet. Den samlede finansieringsramme for gennemførelsen af reformstøtteprogrammet udgør i perioden fra 2021 til 2027 25 mia. EUR i løbende priser (22 mia. EUR i 2018-priser). Af den samlede finansieringsramme tildeles vejledende 22 mia. EUR til RDT, 840 mio. EUR til TSI og 2,16 mia. EUR til CF.

Reformleveringsinstrumentet (RDT) – vejledende ramme på 22 mia. euro

Med reformleveringsinstrumentet kan Kommissionen yde finansiel støtte, en form for "reformpræmie", til EU-lande, der gennemfører strukturreformer. Strukturreformer, som er berettiget til finansiel støtte inden for rammerne af RDT, omfatter reformer, der skal adressere udfordringer identificeret under det europæiske semester, herunder i form af landespecifikke anbefalinger.

Tildelingen af midler til EU-landene indenfor rammerne af RDT vil ske i faser. I første fase, der har en varighed på 20 måneder, vil halvdelen (11 mia. EUR i løbende priser) af den samlede finansieringsramme for RDT blive stillet til rådighed for EU-landene. I denne fase kan hvert land modtage op til en fastsat landespecifik maksimal tildeling. De maksimale landespecifikke beløb fastsættes efter de nationale befolkningers andel af EU's samlede befolkning, jf. *bilag 1*. I anden fase, der løber frem til programmets afslutning vil Kommissionen afholde regelmæssige

runder³, hvor EU-landene igen kan indsende ansøgninger om støtte til reformer. I denne anden fase fordeles den resterende halvdel (11 mia. EUR i løbende priser) af RDT's samlede finansieringsramme samt eventuelle ubrugte beløb fra den første fase. I hver runde i den anden fase kan der tildeles de fastsatte maksimale landespecifikke beløb til hvert EU-land. Et EU-land kan således få tildelt det fastsatte maksimale landespecifikke beløb i første fase samt i hver af anden fases runder, såfremt der samlet set er midler nok. Hvis et EU-land ikke anmoder om assistance i første fase, vil det fortsat kun være det fastsatte maksimale beløb, der kan søges om i anden fase. Ligeledes vil et EU-land, der ikke anmoder om støtte i anden fases første runde, ikke kunne anmode om støtte højere end det fastsatte maksimale beløb i eventuelle efterfølgende runder.

Proceduren for RDT

EU-lande, der ønsker støtte under RDT, udpeger selv reformer, som adresserer udfordringer identificeret under det europæiske semester og fremlægger detaljerede planer og tiltag for gennemførelsen af reformerne, herunder delmål og mål og en tidsplan mhp. gennemførelse inden for højst tre år⁴. EU-landene fremlægger forslagene til reformer i særskilte bilag, der offentliggøres sammen med det nationale reformprogram eller på et vilkårligt andet tidspunkt.

Kommissionen vurderer efterfølgende EU-landenes tilsagn om reformer og fastlægger det beløb, der eventuelt vil blive tildelt pba. af transparente kriterier. Kommissionen foretager bl.a. sin vurdering ud fra følgende kriterier: i) hvorvidt de forslåede reformer forventes effektivt at adressere udfordringerne identificeret under det europæiske semester, ii) om reformpakken overordnet vurderes at indeholde de nødvendige tiltag og foranstaltninger, iii) om reformerne kan forventes at styrke den pågældende nationale økonomi og øge dennes robusthed, og iv) om gennemførelsen af dem kan forventes at få varig virkning i det pågældende EU-land. Desuden vurderer Kommissionen v), om EU-landet forventes at sikre effektiv gennemførelse af reformen inden for maksimalt tre år, herunder bl.a. pba. af de forslåede milepæle og mål. Den Økonomisk-Politiske Komite (EPC), der på teknisk niveau beskæftiger sig med det europæiske semester, kan afgive udtalelser om EU-landenes forslag til reformtilsagn.

Hvis Kommissionen vurderer, at et EU-land lever op til reformstøtte, vedtager Kommissionen via en gennemførelsesretsakt en beslutning om tildeling af støtte i tilfælde af tilfredsstillende reformimplementering, der specificerer under hvilke forudsætninger støtten kan tildeles, herunder opfyldelse af mål og delmål og en tidsplan for gennemførelsen.

Det respektive EU-land aflægger regelmæssigt rapport inden for rammerne af det europæiske semester om fremskridtene med at opfylde de aftalte delmål i imple-

³ Kommissionen afholder kun flere runder i anden fase, såfremt den samlede finansieringsramme ikke er blevet anvendt fuldt ud i anden fases første runde for anmodning om støtte til reformer.

⁴ Forslaget til reformtilsagn kan kun ændres én gang under den aftalte tidsmæssige ramme for implementering (maksimalt 3 år), hvis Kommissionen vurderer, at en sådan ændring kan begrundes.

menteringen af den respektive reform. Endvidere skal det nationale reformprogram benyttes som værktøj til rapportering om fremskridtene med gennemførelse af reformerne.

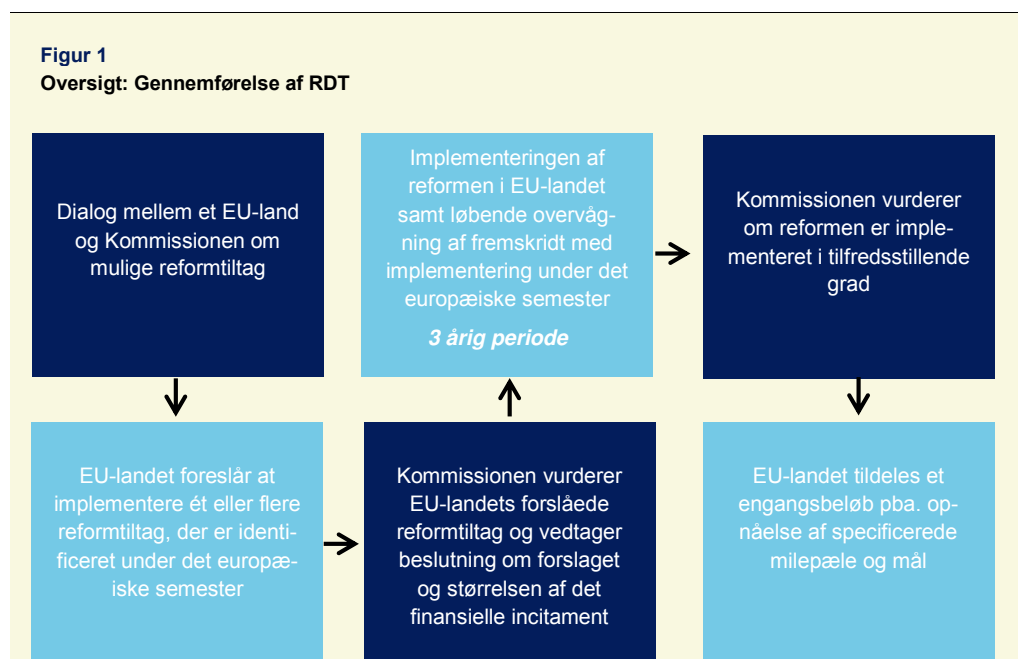
Når et EU-land selv vurderer, at man har implementeret en reform som specificeret under RDT, sendes en begrundet anmodning om udbetaling af det fastsatte finansielle bidrag til Kommissionen. Kommissionen vurderer inden for to måneder herefter, om de relevante delmål og mål er gennemført på tilfredsstillende vis. Hvis det respektive EU-land vurderes at have opfyldt de aftalte mål, udbetales det finansielle bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen, der bl.a. fastsætter, hvornår og hvordan støttebeløbene overføres til det pågældende EU-land, efter Kommissionen har kommunikeret sin beslutning om tildeling af støtte.

Hvis Kommissionen vurderer at delmålene og målene ikke er gennemført på tilfredsstillende vis eller i henhold til den vedtagne tidsplan, suspenderes betalingen af det finansielle bidrag helt eller delvist. Det berørte EU-land kan fremsætte bemærkninger hertil senest en måned efter, at Kommissionen har konkluderet manglede opfyldelse af de aftalte mål.

Hvis det pågældende EU-land ikke har truffet nødvendige foranstaltninger senest seks måneder efter suspensionen, annullerer Kommissionen det udestående finansielle bidrag i henhold til finansforordningen.

Hvis Kommissionen inden for en årrække på fem år efter udbetaling af støtte til et EU-land vurderer, at det pågældende land har tilbagerullet eller på anden vis signifikant reduceret effekten af de tiltag, der berettigede landet til at modtage støtte, vil EU-landet skulle tilbagebetale støtten.

Figur 1
Oversigt: Gennemførelse af RDT

Instrumentet for teknisk støtte – vejledende ramme på 840 mio. euro

Med instrumentet for teknisk støtte (TSI) kan Kommissionen levere teknisk støtte og rådgivning til reformgennemførelse til EU-lande, der har anmodet herom. Instrumentet har til formål at sikre, at EU-landene har de nødvendige institutionelle og administrative kapaciteter til at gennemføre en konkret reform/reformpakke.

Kommissionen lægger op til, at TSI generelt skal være en videreførelse af det nuværende støtteprogram for strukturreformer (SRSP), som løber frem til 2020. Kommissionen foreslår dermed, at man med TSI fortsat kan yde støtte til reformer igangsat på EU-landenes eget initiativ, økonomiske tilpasningsprogrammer samt reformer relateret til det europæiske økonomiske samarbejde, fx de landespecifikke anbefalinger eller EU-lov. Endvidere kan der via TSI tilbydes teknisk støtte til gennemførelse af reformer aftalt under ERSP's to øvrige instrumenter.

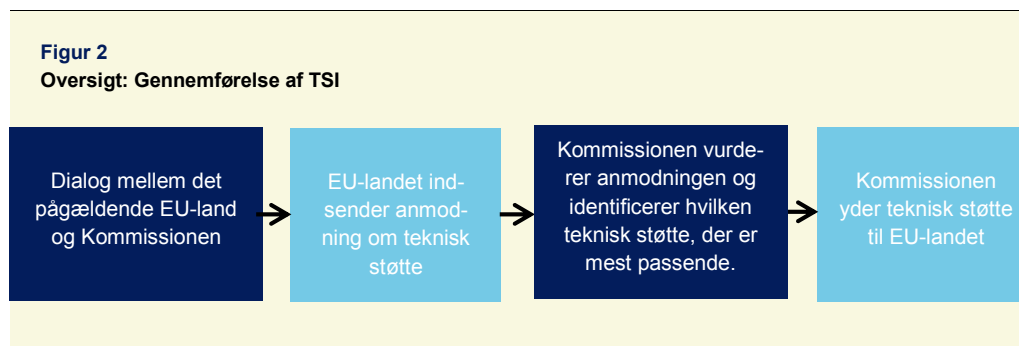
De tekniske støttemanualiteter, som kan finansieres inden for rammerne af TSI, omfatter bl.a. rådgivning til beslutningstagere, udformning af strategier og køreplaner for lovgivningsmæssige, institutionelle, strukturelle og administrative reformer samt generel rådgivning fra eksperter, herunder udstationerede eksperter mhp. kompetenceopbygning i nationale myndigheder vha. af fx seminarer og træningsaktivitet.

Proceduren for TSI

EU-lande indsender en formel anmodning til Kommissionen om at modtage teknisk støtte til gennemførelse af en konkret reform. I anmodningen specificeres formål mv. med den konkrete reform, og hvilken form for teknisk støtte, der ønskes.

Kommissionen vurderer herefter EU-landenes anmodninger om støtte ud fra en række parametre, herunder hvor presserende og omfattende de konkrete udfordringer, der ønskes adresseret med reformen, er, støttebehovet og EU-landets generelle administrative kapacitet. På baggrund af denne vurdering vil Kommissionen søge at nå til enighed med EU-landet om konkrete støttemanualiteter, mål, en vejledende tidsplan, støttemanualiteternes omfang og det skønnede samlede finansieringsbehov, hvilket alt sammen fastsættes i en samarbejds- og støtteplan.

Kommissionen vil herefter vedtage et arbejdsprogram for gennemførelsen af det konkrete tekniske støtteprogram vha. gennemførelsesretsakter, hvorefter relevante tekniske støtteforanstaltninger kan iværksættes.

Konvergensfaciliteten – vejledende ramme på 2,16 mia. euro

Hensigten med konvergensfaciliteten, er at yde målrettet støtte til EU-lande uden for euroområdet, der i et formelt brev til Kommissionen har givet klart tilsagn om at ville tiltræde euroen inden for en realistisk og fastsat tidsramme. Det er ikke-eurolande uden forbehold, der har adgang til Konvergensfaciliteten (Danmark har således ikke adgang til faciliteten). Støtteprogrammet forventes at kunne fremskynde konvergensprocessen i de pågældende EU-lande og dermed bidrage til opfyldelse af konvergenskriterierne og robustheden i euroområdet som helhed.

Der kan under konvergensfaciliteten ydes teknisk og finansiel støtte, udover hvad der allerede er tilgængeligt under ERSP's to andre instrumenter, jf. ovennævnte. Under den vejledende ramme på 2,16 mia. euro til CF afsættes 2 mia. euro til finansiel støtte, mens 160 mio. euro afsættes til teknisk støtte. Støtten under CF målrettes specifikt reformer, der styrker det pågældende ikke-eurolands forberedelse til eurodeltagelse.

De maksimale landespecifikke beløb, der kan tildeles under CF's finansielle støtte, fastsættes efter det specifikke lands befolknings andel af den samlede befolkning i de ikke-forbeholdsmfattede ikke-eurolande, jf. *bilag 2*. Der kan anmodes om finansiel støtte efter samme princip, som gør sig gældende under RDT. I første fase, der har en varighed på 20 måneder, vil halvdelen (1 mia. EUR) af den samlede finansieringsramme for det finansielle instrument under CF blive stillet til rådighed for de pågældende ikke-eurolandene. I anden fase, der løber frem til programmets afslutning vil Kommissionen afholde regelmæssige runder⁵, hvor de omfattede lande igen kan indsende ansøgninger om støtte. I denne anden fase fordeles den resterende halvdel (1 mia. EUR) af finansieringen under CF afsat til finansiel støtte samt eventuelle ubrugte beløb fra første fase.

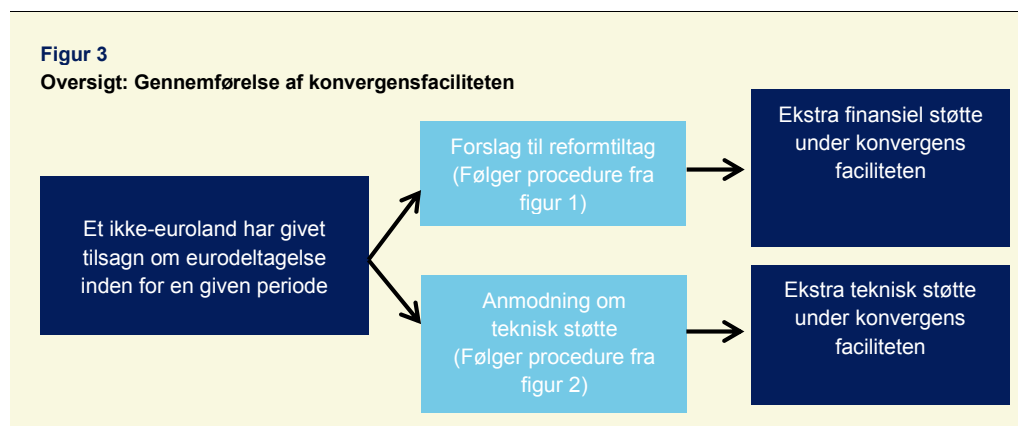
⁵ Kommissionen afholder kun flere runder i anden fase, såfremt den samlede finansieringsramme ikke er blevet anvendt fuldt ud i anden fases første runde for anmodning om støtte til reformer.

Proceduren for Konvergensfaciliteten

Et ikke-euroland, der har indsendt et formelt brev til Kommissionen, hvori der gives klart tilsagn om at landet vil tiltræde euroen inden for en realistisk og fastbestemt tidsramme, kan ansøge Kommissionen om teknisk og/ eller finansiel assistance til gennemførelse af reformer.

Kommissionen vil efter at have modtaget formelt tilsagn om ønske om euromedlemskab fremlægge en tidsbunden køreplan for gennemførelsen af konkrete tiltag mhp. forberedelse til optagelse i euroområdet, herunder skridt mhp. at sikre fuld tilpasning af national lovgivning til kravene stillet i EU-retten, fx vedr. deltagelse i bankunionen.

Konvergensfacilitetens finansielle og tekniske støtte vil være underlagt samme regler og gennemførelsesprocedurer for anmodning om og tildeling af hhv. finansiel og teknisk støtte som i hhv. RDT og TSI, jf. *figur 1* og *figur 2*. De reformer for hvilke der anmodes om teknisk og/eller finansiel assistance under CF skal dog bidrage til, at det pågældende ikke-eurolande kan indføre euroen inden for en fastsat tidsramme, som specificeret i det til Kommissionen indsendte brev med tilsagn om eurodeltagelse.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal godkende forordningsforslaget i henhold til TEUF artikel 294 (den almindelige lovgivningsprocedure).

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om det konkrete forslag.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at reformstøtteprogrammet overholder nærhedsprincippet. Kommissionen begrundet dette med at: i) gennemførelsen af strukturreformer er et spørgsmål af fælles interesse for EU og euroområdet, eftersom reformer kan bidrage til at styrke robustheden, ikke blot i de pågældende økonomier, men også i EU og euroområdet som helhed, ii) finansieringen over EU-budgettet er

målrettet aktiviteter, hvis formål ikke i tilstrækkeligt omfang kan opnås af EU-landene selv, og hvor involvering på EU-niveau kan tilføre merværdi i forhold til EU-landenes indsats iii) støtten ydes på frivillig basis efter anmodning fra EU-lande selv, og selve reformgennemførelsen er fortsat national kompetence.

Fsva. konvergensfaciliteten, bemærker Kommissionen, at den har til formål at øge robustheden i økonomierne uden for euroområdet ved at fremme konvergens. Dette er af afgørende betydning ikke blot for de pågældende EU-lande, men også for EU som helhed, og navnlig for en gnidningsfri overgang til eurodeltagelse. Desuden bibringer instrumentet målrettet teknisk støtte til relevante myndigheder mhp. forberedelse af medlemskab af euroområdet, som landet ikke selv vil kunne tilvejebringe.

Regeringen er generelt enig i Kommissionens vurderinger, idet instrumenterne under reformstøtteprogrammet aktiveres på frivillig basis efter anmodning fra EU-landene. Forslaget vurderes at kunne tilføre merværdi i forhold EU-landenes egen indsats, idet omfang at instrumenterne bidrager til gennemførelse af struktur-reformer, da strukturreformer bidrager til en mere velfungerende og robust økonomi i EU som helhed, herunder en mere velfungerende ØMU, samt minimerer negative afsmittende effekter på tværs af grænser og forebygger økonomiske og finansielle kriser.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv nogen direkte konsekvenser for dansk ret.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget ventes at få statsfinansielle konsekvenser. Kommissionen lægger op til et samlet udgiftsniveau for ERSP på 25 mia. euro i løbende priser (svarende til 22 mia. euro i 2018-priser), hvoraf der forslås følgende udgiftsniveauer for reformleveringsinstrumentet, instrumentet til teknisk støtte og konvergensfaciliteten på henholdsvis 22 mia. euro, 840 mio. euro og 2,16 mia. euro i løbende priser. Udgiftsniveauerne for reformstøtteprogrammet og underliggende instrumenter forhandles som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme for 2021-2027, som blev offentliggjort 2. maj 2018.

Forslaget ventes at have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser i det omfang, det fremmer EU-landenes implementering af nationale strukturreformer, der bidrager til at understøtte makroøkonomisk stabilitet og velfungerende arbejds-, produkt- og servicemarkeder, der styrker potentialet for vækst og beskæftigelse i EU-landene.

8. Høring

Forslaget er ikke sendt i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige landes holdning til det konkrete forslag kendes endnu ikke.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen lægger vægt på, at drøftelser vedrørende forordningen om det europæiske reformstøtteprogram ikke foregriber forhandlingerne om den kommende finansielle ramme, idet regeringens hovedprioritet for MFF-forhandlingerne er at realisere et samlet udgiftsniveau svarende til 1,00 pct. af EU's BNI.

Regeringen deler Kommissionens vurdering af, at EU-landene generelt har brug for at forbedre gennemførelsen af strukturreformer for at øge den potentielle vækst og beskæftigelsen samt sikre de europæiske økonomier mod nye kriser og ubalancer. Gennemførelse af strukturreformer i EU-landene vil samtidig være centralt ift. at styrke ØMU'en.

Regeringen er derfor generelt positivt indstillet overfor forslaget om etablering af ERSP, i det omfang programmet kan bidrage til reformgennemførelse, der ellers ikke havde fundet sted.

Regeringen støtter, at det efter 2020 fortsat vil være muligt for Kommissionen at yde teknisk støtte til EU-lande mhp. at styrke nationale myndigheders reformkapacitet, herunder opbygningen af institutioner og sikring af sund forvaltning. Regeringen ser derfor positivt på forslaget om at etablere instrumentet til teknisk støtte til reformgennemførelse (TSI).

Fsva. reformleveringsinstrumentet er regeringen villig til at se åbent på forslaget, men så gerne yderligere vurderinger og afklaringer af, i hvilket omfang instrumentet i praksis kan antages at ville påvirke de enkelte EU-landes incitamenter til at gennemføre nationale reformer sammenlignet med en situation uden ”præmier”. Der bør også reflekteres yderligere over, om instrumentet kan risikere at mindske det nationale ejerskab til reformer. Regeringen finder det vigtigt, at finansiel støtte gives pba. af transparente kriterier og mhp. at fremme reformer, der sikrer reelle strukturelle forbedringer af det pågældende lands økonomi. Regeringen lægger endvidere vægt på, at der ikke kan udbetales finansiel støtte, før der bevisligt er sikret fuld og varig implementering af de respektive reformer, herunder at disse ikke kan tilbagerulles umiddelbart efter støtten udbetales. Regeringen finder at godkendelse, overvågning og opfølgning af de enkelte landes reformforpligtelser bør involvere Rådet (ECOFIN) – ikke kun Kommissionen. Regeringen støtter endvidere en stærk kobling til det europæiske semester i overvågningen og opfølgningen på de aftalte reformforpligtelser.

Regeringen finder ikke at der er argumenteret klart for merværdien i et særskilt konvergensinstrument (konvergensfaciliteten), da strukturreformer mhp. konver-

gens og sikring af robuste økonomier er relevante for alle EU-lande og ikke kun EU-lande, der forbereder sig på eurodeltagelse. Regeringen er derfor også skeptisk overfor forslaget om, at det kun er ikke-forbeholdsmfattede ikke-eurolande, der har adgang til en facilitet finansieret af hele EU.

Regeringen finder det centralt, at assistance fra ERSP skal være baseret på frivillighed, og at det derfor kun er EU-lande, der anmoder om assistance, der vil modtage støtte fra programmet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om det europæiske reformstøtteprogram har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget.

Sagen om ØMU'ens videreudvikling, herunder reformstøtte, er senest formelt drøftet på ECOFIN 23. januar 2018, hvor der var fokus på indholdet af Kommissionens ØMU-pakke af 6. december 2017, og på ECOFIN 6. december 2016, hvor Kommissionen orienterede om status for gennemførelsen af ØMU-rapporten af 22. juni 2015. Sagerne blev i den forbindelse forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering. Der henvises til samlenotater oversendt hhv. 11. januar 2018 og 24. november 2016.

Bilag 1: Beregning af maksimal landespecifik støtte under RDT**Tabel 1**

	Pct. af samlede beløb	Mio euro
BE	2,55	281
BG	1,58	174
CZ	2,37	261
DK	1,30	143
DE	18,58	2.044
EE	0,29	32
IE	1,07	118
EL	2,38	262
ES	10,42	1.146
FR	15,09	1.660
HR	0,92	101
IT	13,53	1.489
CY	0,19	21
LV	0,43	47
LT	0,62	68
LU	0,14	15
HU	2,18	240
MT	0,1	11
NL	3,85	423
AT	1,98	218
PL	8,59	945
PT	2,30	253
RO	4,33	477
SI	0,46	51
SK	1,22	134
FI	1,24	136
SE	2,28	251
I alt	100	11.000

Bilag 2: Beregning af maksimal landespecifik støtte under konvergensfaciliteten**Tabel 2**

	Pct. andel af samlede beløb	Mio euro
BG	7,09	71
CZ	10,66	107
HR	4,13	41
HU	9,80	98
PL	38,59	386
RO	19,47	195
SE	10,26	103
I alt	100	1.000